

Aangepast 4 april 2008

CRM in het (buiten)land

Christelijk Residentie Mannenkoor met Holland International naar Berlijn

>

Zaterdagmiddag wel eens met zeven Holland International touringcars achter elkaar en onder politiebegeleiding door Berlijn gereden? **12.40 uur:** we staan vertrekklar voor het hotel, de bussen volgeladen met in smoking geklede tenoren en bassen van het Mannenkoor, de dames in feestkledij gestoken vanwege het bal dat na de uitvoering door Siemens wordt aangeboden.

De politie-escorte is er nog niet, gelukkig, want er moet nog iemand z'n jas halen, z'n muziek of wat dan ook.

12.44 uur: er stopt een snelle auto en ja hoor, een aantal mannen springen eruit en een van hen zegt: 'daar zijn we dan, wij zijn de politie-escorte' en...

12.45 uur zwenken de touringcars achter elkaar weg naar de Philharmonie.

De spanning bij het koor is groot, zullen ze de Philharmonie veroveren en de eer hooghouden op te mogen treden in de 'Flötebunker'

zoals deze in de Berlijnse volksmond wordt genoemd?

Om 18.00 uur weten ze het: het publiek weet van geen ophouden en applaudisseert zo lang dat Aad van der Hoeven, de di-

rigent, vijf maalterug moet komen. Zo'n eer is volgens een technicus van de Philharmonie in de twintig jaar die hij er werkt, geen gastdirigent te beurt gevallen, dit is vrijwel uitsluitend aan Von Karajan voorbehouden.

De resterende dagen van het verblijf van het koor verloopt naar wens en volgens programma. De chauffeurs rijden de bussen met een nauwkeurigheid van een dienstregeling, zijn steeds paraat, of dat 's morgens 06.00 uur is of 's nachts 01.00 uur, altijd waren ze er. De begeleiders hebben ogen van achteren, niets ontgaat hen... Kortom, het is een prachtig team.

Mijn dank daarom nogmaals van hieruit aan de Coach Group 'jongens' van Morren en Van Faassen en aan onze 'eigen' jongens Jan Blanken en Erik Hardeman, die allen zo voortreffelijk hebben bijgedragen tot het welslagen en succes van het geheel. Allen hebben maar weer eens getoond hoeveel vakmanschap Holland International binnen haar muren heeft.

3

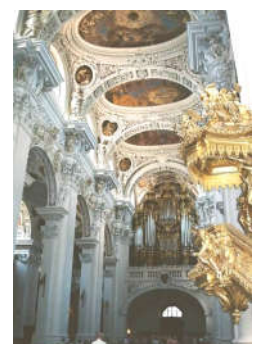
Met Arke naar Wenen, 1986 impensie van een koorreis

'Eigenlijk was dit uitstapje naar Wenen één groot hoogtepunt, de deelnemers genoten van ogenblik tot ogenblik. Alleen mensen met vrolijke gezichten, overal kwinkslagen en pret. Kortom, om het op z'n Oostenrijks te zeggen, iedereen was 'frohen Mutes und guter Laune'.

de koffie van voertuig werd gewisseld.

Johan Advokaat en zijn gade kregen (volgens zijn verslag, red.) plaatsen in de zeer comfortabele

De eerste dag was het vroeg opstaan geblazen, want voor zes-
sen moest men in de bus zitten.
Vlot werd er naar het Duitse
Vorden gereden, waar na

St, Stephans Dom, Passau

Bus vier. Via de Autobahn ging de reis in op-
perbeste stemming, met een muziekje aan boord
en al aardig aan elkaar gewend, richting Neu-
renberg. Het vijfsterren hotel Transmar Motor
Hotel in Tennenlohe was het overnachtings-
adres, terwijl men op zaterdagmorgen al weer
heel vroeg werd gewekt. Snel instappen na het
ontbijt en op weg naar Passau.

Daar werd een bezoek gebracht aan de grote
kathedraal, de St. Stephans Dom, met het
enorme orgel. Voor aanvang van het middag-
concert stonden er enige duizenden mensen
voor de ingang te wachten.

Herfstnatuur in volle pracht

Voort ging het weer, vervolgens langs de weel-
derige oevers van de Donau. De herfstnatuur
ontplooidde zich daar in volle pracht. Nu en dan
een theestop en eindelijk de eindbestemming:
hotel *Wienerwald in Eichrabern*, een dorp, ongeveer
een half uur rijden van Wenen.

Aad van der Hoeven was die morgen met het
vliegtuig gearriveerd. Niemand bleek ontvren-
den over zijn kamer, daardoor kon de avond in
onderlinge gezelligheid worden doorgebracht.

De volgende (zondag)morgen werkte CRM mee
in de *Evangelische Kirche* in Wenen. Het koor

stond wat opeengepakt op
twee kleine gaanderijen. De
samenkomst was blijkbaar een
dankdienst voor het gewas.
Diezelfde middag werd door-
gebracht met een rondtour en
de bezichtiging van de *Belvédère
van Eugen van Savoye* en de in

neorenaissance
opgetrokken
Staatsopera.
's Avonds een

optreden in de *Lazaristen-
kirche* met dat prachtige
romantische orgel. Addie
de Jong bespeelde het
naar hartelust en vergastte
zijn gehoor met de tere
klanken van Vierne en de
bruisende muziek van
Widors toccata uit zijn
vijfde symfonie. Het was
prettig zingen voor een
volle kerk. Lovende woorden alom in de wandel-
gangen.

Wenen doen

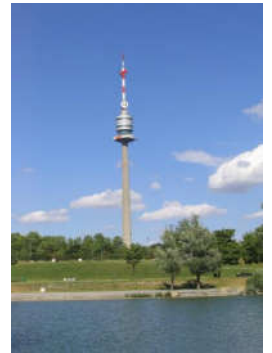
Dinsdag een dag ter vrije besteding, dus Wenen
'doen', met onder andere het Kunsthistorisches
Museum of een bezoek aan Grinzing, een van de
vijf wijndorpen aan de noordrand van het Wiener-
wald, of naar de *Donauturm*, draaiend met uitzicht
Op 165 meter hoogte over Wenen
Op de wandeling door Wenen
kwam men elkaar nogal eens tegen.
's Avonds toog weer een ander deel
van het gezelschap naar een concert
in de Goldener Saal (bekend van de
Nieuwjaarsconcerten en de Wiener
Philharmoniker) van de Musik-
verein.

Op woensdagochtend brachten we
een bezoek aan het *Benedictijner
Stift* in Melk aan de Donau, een barokabdij met een
kloostergang van 196 meter.

Tussen de bedrijven
door zong CRM nog
enige liederen temid-
den van bezoekend
publiek. 's Avonds
nog een concert in de
Karlskirche, een kerk
met, zoals Addie het
uitdrukte, een slecht orgel. Ook dit optreden werd
weer gegeven in een stampvolle kerk.'

'Op donderdag beleefde het koor het ware hoogte-
punt van de reis. Het bezoek aan het blindenin-
stituut in St. Christophen. Alleen al de ontvangst door
de directeur prof. Vogel, was al indrukwekkend.
Zijn openingswoord zal nog lang nablijven. CRM
zong daar in een soort sauna/aula. Sommige man-
nen waren tot op de huid toe nat, maar hadden het
er graag voor over. Vooral de Duitse nummers
sloegen bij dit blinde publiek goed aan. Het Jagers-
koor en Allegri Beviem kreeg een staande ovatie.
Na afloop vroeg prof. Vogel of wij het Wilhelmus

wilden zingen. Maar goed dat het bij het eerste couplet bleef, want een zesde zou men vanwege de emotie niet meer door de keel gekregen hebben. Gedurende dit concert werden onze dames óm de tuin geleid', door onder andere de dochter van Vogel.

In de ochtend reed men, na een prachtige tocht naar de plaats *Baden bei Wien* met zijn

meer dan 2000 jaar oude geneeskrachtige bronnen. Hier was het ook dat na 14 maanden draagtijd *Arkelientje* op de parkeerplaats werd geboren, een kind van chauffeur Hennie en zijn bus Truus. Een busje met kleine bandjes was dankzij dokter Cozijnsen en de zijnen ter wereld gekomen. Hoe dat allemaal in zijn werk is gegaan heeft Karel Verschoor verwerkt in een bonte verzameling limericks.

Bonte avond

Dan weer terug naar het hotel en 's avonds naar de bonte avond in Altlengbach. De klapper van deze avond was het CRM-zakkenkoor. Het bestuur, dirigenten en organist in postzakken: om te gillen. De Tiroler groep was wel aardig, maar sloeg niet echt aan. De voetjes kwamen pas echt van de vloer op de melodie van 'O Carolien...', dat was omgedoopt in 'O CRM...'

Na het gezongen Ritters afscheid voor het personeel van Wienerwald zijn er enige tranen gevloeid. Freek Brune ontving niets dan lof voor zijn vele leuke zelfgemaakte liederen, zowel op deze avond als in de bussen.

De volgende ochtend om vijf uur op, en ook dat lukte. Door de gegroeide band met het personeel was het afscheid van Eichrabern erg moeilijk. Ze zwaaiden CRM dan ook zeer nadrukkelijk uit, toen de zes Arkebussen zich om zeven uur in beweging zetten. In *Salzburg* was er een goed uur om te win-

kelen of naar iets bezienswaardigs te kijken, voordat de lunch in hotel Winkler klaarstond.

Na enige uren werd het overnachtingshotel in Erlangen/Tenelohe bereikt. Na het voortreffelijke diner vertrok menigeen direct naar de zeer luxe kamer om om vijf uur de volgende ochtend weer op te moeten staan.

De laatste dag van de reis verliep als de vorige. Zingen in de bussen, polonaise achter Dick Cozijnsen in de plaats met de vieze naam Drolshagen... En toen was er Schalluinen, in Baarle-Nassau: het slotdiner.

Het was een mooie, gekke, culturele, doldwaze en gezellige reis waar we als CRM nog dikwijls aan zullen terugdenken.

4

CRM-reis naar Drachten

1. **door Wim Dillingh**

De **19^e september 1987** is voor mijn vrouw en mij een onvergetelijke dag geworden. De ontmoeting vóór het motel bij Heerenveen was voor ons al een belevenis. Zeer velen kwamen ons spontaan de hand drukken. We

voelden dat de leden van het CRM en hun vrouw ons nog niet vergeten waren. Dat heeft ons bijzonder goed gedaan. Helaas wisten we ons lang niet meer alle namen te herinneren. Mar met het klimmen der jaren wordt het geheugen minder.

We hebben het zeer gewaardeerd dat wij, op uitnodiging van het bestuur, aan het diner mochten aanzitten. En het smaakte voortreffelijk. Het is ons op-

gevallen dat de organisatie van de trip van het koor naar Friesland (weer) feilloos verliep. Precies op de afgesproken tijd arriveerden de zeven bussen in Heerenveen. En later in Drachten, zodat het concert op tijd kon beginnen.

Met veel plezier meegewerkt

Ik hoop dat de organisatie van het concert in 'De Lawei' in Drachten ook tot genoegen is geweest.

Met veel plezier heb ik daaraan meegewerkt. Dat de zaal al ruim een week voor het concert was uitverkocht heb ik wel heel fijn gevonden. We hadden nog wel honderden kaarten kunnen verkopen.

En dan het concert zelf. Mijn vrouw en ik hebben genoten. Het deed ons wat, we waren onder de indruk.

Oordeel Drachtster Mannenkoor

De dagen na het concert heb ik veel bezoekers naar hun oordeel gevraagd, waaronder uiteraard veel leden van het Drachtster Mannenkoor. Een enkele uitzondering (maar die zijn er altijd) daargelaten hebben allen van de koorzang intens genoten. Velen waren lyrisch. Een lid drukte zich aldus uit: 'Voor zover er iets volmaakt kan zijn in deze wereld, was dit volmaakt.'

Mijn vrouw en ik waren trots op het CRM. We hebben een ongelooflijk mooie avond gehad. Wat wij ook nog graag willen benadrukken, was de wijze waarop de heer Van der Hoeven het koor dirigeerde. Wat een fantastische dirigent! Wat zou ik graag (weer) onder diens leiding zingen.

Ten slotte

De jubileumkrant. Wat een goede gedachte om die krant uit te geven. Met groot genoegen heb ik daaraan een bijdrage mogen leveren. We hebben hem uiteraard van A tot Z gelezen. Het is zeker een felicitatie voor de jubileumcommissie waard.

Parel van het noorden

Het was me een groot genoegen dat 'mijn koor' in het goede Drachten – de parel van het Noorden, zoals het hier terecht wordt genoemd – heeft concerteerd. Aan iedereen die mij vraagt: 'hoe bevalt het je in Drachten, antwoord ik steeds: útstekend – ik mis maar één ding – en zal dat blijven missen – het Christelijk Residentie Mannenkoor.

2.

door Joh. Advokaat

Wat een dag, wat een dag! Om nooit te vergeten. Waard om in de analen van het CRM te worden vastgelegd.

't Was wel vroeg dag, maar goed, om half acht op zaterdagmorgen 19 september namen zeven bussen van Arke ongeveer 350 CRM-reizigers aan boord, waarvan 186 zangers wat van de 215 actieve leden een goede opkomst mag heten.

Ongeveer op boververmeld tijdstip verlieten wij de Maanweg en voort ging het richting Amsterdam, waar we via de Coentunnel en door de Zaanstreek onze weg vervolgden naar West-Friesland. Hier stopten we in Nibbixwoude waar ze een voortreffelijke koffie schonken.

Geen pascontrole

Na deze onderbreking ging het weer voort over de Afsluitdijk. In vlotte vaart bereikten we het echte Friesland. Geen pascontrole; dus dat viel mee. En zo waren er deze dag allerlei meevallers. Heus, die Friezen zijn wel aardige mensen. Onderweg kregen we zelfs politiebegeleiding. In Sneek, dat we zo tegen elven bereikten, stond het enige erelid, dat het CRM rijk is, Wim Dillingh, ons op te wachten. Hij heeft namelijk in het doen en laten van ons dagprogramma een grote hand gehad en in het bijzonder met betrekking tot ons optreden in Drachten. Als er geen Dillingh was, zouden we Drachten met zijn 'De Lawei' nooit gezien hebben.

Originele afwisseling

De boottocht op het Snekermeer was een attractie op zich. Werkelijk een originele afwisseling tijdens de lange bustocht. De lunch aan boord smaakte goed. Als ik mij goed herinner lag het drievoudig eskader om twee uur weer voor de wal. We bekeken het dorp even en stapten weer in onze bussen voor de reis naar Heerenveen. In de 'Postiljon' – een prachtige uitspanning - gebruikten we een apéritiefje waarna we ons tegoed konden doen aan een heerlijk diner. Een kostelijk gezicht die 350 eters ... aan de kost en allemaal in dezelfde zaal.

Dichtbij gelegen dorpjes

Na afloop reden we dan eindelijk naar het al lang in het vooruitzicht gestelde Drachten. Ja, dat was nog eens wat anders dan de jaarlijks gebruikelijke dichtbij gelegen dorpjes in het Westland. Van Drachten hebben we feitelijk weinig gezien; het was al donker toen we voor 'De Lawei' stilhielden. Dit prachtige gebouw blijkt wel zo ongeveer het cultureel centrum van de regio te zijn. >